

Dosarul nr. 2ra-446/2022
2-20143710-01-2ra-07042022

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Central (V. Hudoba)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (G. Colev, Ș. Starciuc, A. Curdov)

Î N C H E I E R E

22 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Gherța Ivanna,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către
Gherța Ivanna împotriva lui Capaclî Semion cu privire la strămutarea construcției,
împotriva deciziei din 02 decembrie 2021 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 16 noiembrie 2020, Gherța Ivanna a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva lui Capaclî Simion cu privire la obligarea de a strămuta construcția cu
suprafața de 54 m² amplasată ilegal pe terenul aferent din satul Xxxx, nr. cadastral
xxxx, la o distanță minimă de la hotarele terenului (nu mai puțin de 60 centimetri),
prin demolarea construcției din cont propriu.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că este proprietara terenului aferent
situat în satul Xxxx. Vecinul său, Capaclî Simion a ridicat ilegal o construcție pe
terenul proprietatea dânzei, prin care fapt îi încalcă dreptul de proprietară a
terenului.

Prin hotărârea din 15 iulie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, a fost
respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată.

La 11 august 2021, Gherța Ivanna, a declarat apel prin care a solicitat
admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu
pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 02 decembrie 2021 a Curții de Apel Comrat, a fost respinsă
cererea de apel depusă de Gherța Ivanna și menținută hotărârea din 15 iulie 2021 a
Judecătoriei Comrat, sediul Central

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că reclamanta în motivarea
cerințelor sale a făcut referire la prevederile art. 588 alin. (1), art. 598 alin. (3) și
art. 581 din Codul civil. Normele de drept invocate de către reclamantă au intrat în
vigoare 01 martie 2019 și nu au efect retroactiv, respectiv, nu pot fi aplicate la
raporturile de drept apărute până la intrarea în vigoare a acestor norme.

Instanța de apel a statuat că construcția neautorizată este o încălcare prevăzută de art. 179 din Codul contravențional. Astfel, reclamanta nu a prezentat probe confirmative ce ar constata faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 179 din Codul contravențional, respectiv, solicitarea cu privire la obligarea de a strămuta construcția, este una nefondată.

La 07 februarie 2022, Gherța Ivanna a declarat recurs împotriva deciziei din 02 decembrie 2021 a Curții de Apel Comrat, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel eronat a interpretat normele dreptului material și procedural, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

La 07 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă de către Gherța Ivanna, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 103).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Comrat a pronunțat dispozitivul deciziei la 02 decembrie 2021. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces la data de 30 decembrie 2021 și recepționată de către recurent la data de 04 ianuarie 2022.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Gherța Ivanna, s-a conformat prevederilor legale, declarând la 07 februarie 2022 recurs împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se

încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Gherța Ivanna, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Gherța Ivanna.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh